Súd:	Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka:	3C/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6926200172
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lívia Mikulášová
ECLI:	ECLI:SK:OSRS:2026:6926200172.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 3C/5/2026

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Líviou Mikulášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zast. E. E. A., advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná F. G. H. D., so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, v konaní o zaplatenie 2.000 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

2 3C/5/2026

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 7,15% ročne zo sumy 2.000,- eur od 07.08.2025 do zaplatenia, príslušenstvo pohľadávky vo výške 216,30,- eur, to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

12 3C/5/2026

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.01.2026 domáhal od žalovanej zaplatenia 2.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 7,15% ročne zo sumy 2.000,- eur od 07.08.2025 do zaplatenia z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným trestným stíhaním žalobcu, zaplatenia príslušenstva pohľadávky vo výške 216,30,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej uznesením ČVS: ORP-69/VYS-RA-2022 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku dňa 18.05.25023 vzniesol obvinenie A. B. za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako zodpovedná osoba, konajúca v mene podnikateľského subjektu spoločnosti JJPV s.r.o., so sídlom podnikania 050 01 Revúca, Tomášiková 1025/449, IČO: 53 197 887, dňa 28.10.2020 uzavrel s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca dohodu pod č. 20/30/54X/12 o poskytnutí finančného príspevku na podporu

vytvárania pracovných miest v rámci projektu „Pracuj, zmeň svoj život“, ktorý je prostriedkom vyplateným zo štátneho rozpočtu SR, v zmysle ktorej úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol obvinenému finančný príspevok vo výške 7.336,44 Eur na vytvorenie a obsadenie pracovného miesta po dobu minimálne 9 mesiacov, pričom uvedené podmienky dohody nedodržal, pracovné miesto v celej dĺžke neobsadil a nevrátil ani pomernú časť príspevku vo výške 4.888,00 Eur, na čo bol zo strany úradu výzvou zo dňa 07.12.2021, ktorú obvinený prevzal dňa 29.12.2021 vyzvaný, pričom tento finančný príspevok použil na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobil štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny D., F. I. XXXX/X, IČO: 37 949 578 škodu vo výške 4.888,00 Eur. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia obvinený A. B., prostredníctvom zvoleného obhajcu, podal dňa 20.06.2023 písomnú sťažnosť, na podklade ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca uznesením podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dňa 30.06.2023, pod sp. zn. 2 PV 103/22/6608 - 28 vyhovel sťažnosti obvineného a zrušil uznesenie o vznesení obvinenia. Vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície uznesením podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku dňa 12.09.2023, sp. zn. ČVS:J./I. opätovne vzniesol obvinenie A. B. (ďalej aj ako „obvinený“) za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na tom istom skutkovom základe.

3. Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na A. B. obžalobu pre zločin
subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom, sp. zn. 19T/72/2023 – 596 zo dňa 20.05.2024 uznal žalobcu za vinného zo spáchania zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienečným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou v trvaní tri roky a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ďalej mu uložil povinnosť spočívajúci v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu a poškodeného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie pred príslušným orgánom. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 08.04.2025 sp. zn. 3To/64/2024 zrušil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 19T/72/2023 zo dňa 20.05.2024 v celom rozsahu a súčasne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného A. B. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca, sp. zn. 2Pv/103/22/6608-62 zo dňa 19.12.2023. Žalobca žiadosťou zo dňa 14.05.2025 požiadal prvýkrát Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody vo výške 4.596,44 Eur, ktorá pozostávala zo sumy 2.596,44 Eur (trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní) a zo sumy 2.000,- Eur, ako nemajetkovej ujmy. Žalovaný uznal škodu, ktorá vznikla žalobcovi spočívajúca v trovách právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 2.596,44 eur, ktorá bola žalobcovi medzičasom už uhradená. Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- Eur Generálna prokuratúra Slovenskej republiky neuznala, pretože nie je vôbec preukázané, že táto ujma vznikla. Nie je dostatočne preukázaný jej vznik a príčinná súvislosť medzi jej vznikom a uplatneným titulom náhrady škody. Nie sú preto splnené podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch tak, ako to predpokladá ustanovenie § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca si podal v poradí druhú žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, ktorej predmetom bolo doplnenie predovšetkým skutkových a právnych okolností vrátane upresnenia obdobia nezákonného trestného stíhania, na podklade ktorých žalobca naďalej požadoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur a trovy predbežného prerokovania nároku vo výške 216,30 Eur. V poradí druhú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody, doplnenie vybavila Generálna prokuratúra Slovenskej republiky písomným oznámením zo dňa 08.01.2026 a to tak, že neuznala nárok žalobcu v celom požadovanom rozsahu.

4. Predmetom tejto žaloby je len náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur a trov predbežného prerokovania nároku vo výške 216,30 Eur. Žalobca si touto žalobou uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 2.000,- Eur ako primerané finančné zadosťučinenie, ktorú požaduje za nezákonné trestné stíhanie vedené voči jeho osobe v trvaní od 18.05.2023, kedy mu bolo prvotne vznesené obvinenie a následne aj od 12.09.2023, kedy mu bolo vyšetrovateľom odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej uznesením zo dňa 12.09.2023, ČVS:ORP-69/VYS-RA-2022 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, do dátumu 29.04.2025, kedy obhajca, resp. A. B. obdržal rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/64/2024, zo dňa 08.04.2025 ktorý podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, sp. zn. 19T/72/2023-596, zo dňa 20.05.2024 v celom rozsahu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca, sp. zn. 2 Pv 103/22/6608-62, UUČ:

2-48-407-2023, zo dňa 19.12.2023, pretože skutok nie je trestným činom. Trestné konanie vedené voči žalobcovi v období od 18.05.2023, resp. od 12.09.2023 do 29.04.2025 trvalo minimálne 20 až 24 kalendárnych mesiacov. Všeobecná súdna prax priznáva sumu 100,- Eur za jeden kalendárny mesiac nezákonného trestného stíhania vedeného voči obvinenému, ktorý bol v konečnom dôsledku oslobodený spod obžaloby prokurátora, resp. u ktorého došlo k zastaveniu trestného stíhania, resp. k postúpeniu veci inému orgánu. V požadovanej sume 2.000,- Eur titulom nemajetkovej ujmy je tak zahrnuté nezákonné trestné stíhanie prebiehajúce v období 20 až 24 kalendárnych mesiacov. Pri vyjadrení sa k preukázaniu príčinnej súvislosti medzi škodou a titulom, na základe ktorého je uplatňovaná náhrada škody poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca bol odvolacím súdom oslobodený spod obžaloby, čo má za následok nezákonnosť vedenia trestného stíhania voči osobe obvineného. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia má rovnaké dôsledky ako zrušenie tohto uznesenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) aj oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, resp. zastavenie trestného stíhania, nakoľko sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, pretože právoplatnosťou rozhodnutia o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa trestné konanie končí, t.j. zanikajú účinky vznesenia obvinenia a zrušenie takéhoto rozhodnutia sa súčasne z tohto dôvodu stáva bezpredmetným (nadbytočným). Podozrenie zo spáchania trestného činu sa tak nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia.

5. Žalobca žije a pracoval v Revúcej. Bol v minulosti súkromným podnikateľom. Toho času je starobným dôchodcom. Jedná sa o osobu vyššieho veku v zmysle nazerania na túto osobu v intenciách Trestného zákona. Jedná sa o bezúhonnú osobu. Je pravdou, že v minulosti Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, úrad špeciálnej prokuratúry uznesením podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, sp. zn. VII/1 Gv 47/19/1000-15, zo dňa 05.12.2019 zastavila trestné stíhanie A. B. ako obvineného, stíhaného za trestné činy poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Trestná minulosť A. B., pri vedení predmetného vyšetrovania bola podľa všetkého pre orgány činné v trestnom konaní základným (prvotným) dôkazom, ktorý spája konkrétnu osobu s konkrétnym skutkom a smeruje stanovenú vyšetrovaciu verziu k tomu, že ak táto osoba opakovane páchala zhodnú trestnú činnosť aj v minulosti, potom je možné predpokladať, že ju pácha opätovne. Tieto domnienky orgánov činných v trestnom konaní nevychádzali z výsledkov vyšetrovania, neboli založené na relevantných dôkazoch, ale len z údajného predpokladu návratu A. B. k páchaniu trestnej činnosti. Uvedený záver vychádza z dokazovania aj v konkrétnej predmetnej trestnej veci, keďže vyšetrovateľ PZ opakovane A. B. vzniesol obvinenia, pričom k takémuto postupu nebol odôvodnený záver. Toto žalobca vníma ako skutočnosť, na ktorú je potrebné v konečnom dôsledku prihliadnuť aj pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy, t. j. že žalobca sa stal v tejto veci osobou s určitou ,,nálepkou“, že ak mal aj v minulosti problém práve v tejto oblasti trestnej činnosti, je v hľadáčiku orgánov činných v trestnom konaní. Neustále bol pranierovaný opätovným vznášaním obvinenia a podaním žaloby zo strany prokurátora na súd, čo mu tiež psychicky neprospelo.Trestné stíhanie ovplyvnilo aj život žalobcu v meste Revúca, ktoré je pomerne malým okresným mestom, pričom sa povrávalo, že je trestne stíhaný, čo ho stigmatizovalo a bránilo v plnohodnotnom živote. Táto skutočnosť nevrhala príliš dobré svetlo aj na dieťa žalobcu, ktorý je príslušníkom bezpečnostných zložiek v meste Revúca. V priebehu trestného konania mal žalobca niekedy pocit, že orgány činné v trestnom konaní, resp. spočiatku aj súd ho majú v úmysle za ,,každú cenu“ obviniť, resp. uznať vinným. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu dochádzalo k prehliadaniu vyjadrení predkladaných A. B. a to aj napriek tomu, že orgány činné v trestnom konaní majú s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch majú vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku). Uvedeným postupom orgány činné v trestnom konaní porušili právo A. B. na obhajobu, čím aj táto skutočnosť odôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy formou primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch a taktiež zvyšuje výšku prípadného priznania takéhoto primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch. Na okolnosti správania sa škodcu ako zodpovedného subjektu počas obdobia nasledujúceho po tomto trestnom konaní je nutné uviesť, že žalobcovi sa doposiaľ nikto nijakým spôsobom neospravedlnil, neprejavil žiaden prejav, ktorým by ospravedlnil nezákonnosť vedenia trestného stíhania voči žalobcovi.

6. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 7,15% ročne zo sumy 2.000,- Eur od 07.08.2025 do zaplatenia, teda dňom doručenia oznámenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, že jeho nárok neuspokojí.

7. Žalobca si uplatnil aj náhradu sumy 216,30 Eur s DPH titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúcich vo vynaložení finančných prostriedkov na náklady právneho zastupovania, keď žalobca bol pri podávaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zastúpený advokátom.

8. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, uviedla, že nárok žalobcu neuznáva a navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobnej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci je možné len vtedy, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Výška nemajetkovej ujmy nemôže presiahnuť výšku odškodnenia obete násilného trestného činu. Nemajetkovú ujmu neuznáva, pretože nie je náležite preukázaný ani len jej vznik. Taktiež nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi jej vznikom a uplatneným titulom náhrady škody. Nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by objektívne (a nie iba na základe subjektívnych pocitov) preukazovali, že žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním vôbec nejaká nemajetková ujma vznikla. Nemajetková ujma je ujma v osobnostnej sfére žalobcu. Musí mať určitú intenzitu a musí znamenať zmenu v osobnom, profesionálnom a rodinnom živote žalobcu po nastaní skutočnosti, ktorá ju spôsobila. Dôležitým aspektom je vyhodnotenie závažnosti následkov, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nemala by vytvárať priestor na obohacovanie sa, ale mala by umožňovať spravodlivé zadosťučinenie. Dôkazné bremeno o splnení podmienok na jej poskytnutie zaťažuje žalobcu a musí vzniknúť v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Tvrdenie žalobcu, že sa jedná o bezúhonnú osobu nie je pravdivé, nakoľko žalobca bol v minulosti štyrikrát odsúdený za trestný čin. Pokiaľ ide o uplatnený nárok vo výške 216,30 Eur predstavujúce trovy právneho zastúpenia pri predbežnom prerokovaní nároku na náhrad škody poukazuje na ust. § 18 ods. 3 zákona o zodpovednosti štátu za škodu, podľa ktorého súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30,03,1999, sp. zn. 2Cdo/7/99, ktoré pripúšťa náhradu týchto nákladov je ojedinelé rozhodnutie, ktoré sa netýka účinnej právnej úpravy obsiahnutej v zákona č. 58/1969 Zb. a nie je aplikovateľný na zákon č. 514/2003, ktorý v danej otázke obsahuje jasnú právnu úpravu, ktorá v zákone č. 58/1969 Zb. upravená nebola.

9. Žalobca vo svojej replike po oboznámení sa s vyjadrením žalovaného k žalobe zotrval na podanej žalobe. Namietal, že žalobca si v žiadnom prípade neuplatnil vyššiu sumu odškodnenia titulom nemajetkovej ujmy ako to zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov limituje pri obeti násilného trestného činu. Pokiaľ ide o preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a vznikom nemajetkovej ujmy odkázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.08.2018, sp. zn. 4Cdo/125/2019, podľa ktorého každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy, najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo do začiatku nezákonné. Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie každej fyzickej osoby sudcom nesvedčí bagatelizovanie závažnosti ujmy priznávaním neprimerane nízkych, resp. žiadnych náhrad ; také rozhodovanie treba považovať za obchádzanie zákona i jeho účelu a pôsobí mnohokrát veľmi cynicky, bez citu pre elementárnu spravodlivosť. Namietal tvrdenie žalovanej, že žalobcovi neprináleží suma vo výške 216,30 eur s DPH ako príslušenstvo uplatnenej pohľadávky. Argumentoval, že predtým ako žalobca podal na súd žalobu o náhradu škody uplatnil si nárok na náhradu škody postupom podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. u príslušného štátneho orgánu. Výdavky spojené s dodržaním postupu podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. tak predstavujú náklady spojené s uplatnením pohľadávky na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (rozsudok NS SR zo dňa 30.03.1999, sp. zn. 2 Cdo/7/99. Priznávanie nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody ako príslušenstvo uplatnenej pohľadávky v prípade zodpovednosti štátu za náhradu škody je ustálenou rozhodovacou činnosťou minimálne na úrovni krajských súdov ako súdov odvolacích a v tejto súvislosti žalobca poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu Nitra, sp. zn. 5Co/8/2023 zo dňa 17.04.2024, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/4/2022 zo dňa 31.07.2023.

10. Žalovaná v tzv. duplike zotrvala na svojej predchádzajúcej argumentácií.

11. Súd vo veci vykonal na pojednávaní dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi: uznesením o vznesení obvinenia ČVS: ORP -69/VYS-RA-2022 zo dňa 18.05.2023, uznesením Okresnej prokuratúry Revúca sp. zn. 2Pv/103/22/6608-28 zo dňa 30.06.2023 o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia, uznesením o vznesení obvinenia ČVS: ORP – 69/VYS-RA-2022 zo dňa 12.09.2023, sťažnosťou obvineného proti vzneseniu obvinenia zo dňa 02.10.2023, uznesením Okresnej prokuratúry Revúca zo dňa 06.10.2023 o zamietnutí sťažnosti obvineného, návrhom obvineného na zastavenie trestného stíhania zo dňa 13.11.2023, uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry č. VII/1 Gv 47/19/1000-15 zo dňa 05.12.2009, faktúrou č. 172/2025 o vyúčtovaní trov právneho zastúpenia v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody na sumu 216,30 Eur, odpisom z registra trestov na žalovaného, obžalobou Okresnej prokuratúry Revúca číslo: 2Pv 103/22/6608-62 zo dňa 19.12.2023 na žalobcu, trestným rozkazom sp. zn. 19T/72/2023, odporom proti trestnému rozkazu zo dňa 17.01.2024, rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 19T/72/2023 zo dňa 20.05.2024, odvolaním žalobcu proti trestnému rozsudku zo dňa 29.07.2024, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/64/2024 zo dňa 08.04.2025, žiadosťou žalobcu o predbežné prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 14.05.2025, oznámením Generálnej prokuratúry o čiastočnom uznaní nároku zo dňa 06.08.2025 a doručením tohto oznámenia do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu, odpisom z registra trestov a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP–69/VYS-RA-2022 bolo dňa 18.05.2023 vznesené obvinenie žalobcovi za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi oznámené doručením dňa 15.06.2023. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť. Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca uznesením č. 2Pv 103/22/6608-28 zo dňa 30.06.2023 sťažnosti žalobcu vyhovel a uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi zrušil. Následne bolo žalobcovi uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej, odbor kriminálnej polície, dňa 12.09.2023 opätovne vznesené obvinenie za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť, ktorú však prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej uznesením č. 2 PV 103/22/6608 – 57 zamietol, pretože sťažnosť nie je dôvodná. Následne bola prokurátorom Okresnej prokuratúry na žalobcu podaná obžaloba, o ktorej rozhodol Okresný súd Rimavská Sobota pôvodne trestným rozkazom, po podanom odpore, rozsudkom č.k. 19T/72/2023 – 596 zo dňa 20.05.2024 a to tak, že žalobcu odsúdil za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ako súčasť probačného dohľadu bola žalobcovi uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca ako poškodeného odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na konanie pred príslušným orgánom. Proti tomu rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 3To/64/2024 dňa 08.04.2025, a to tak, že žalobcu oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca, sp. zn. 2Pv/103/22/660/-62, pretože skutok nie je trestným činom.

13. Žalobca žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 14.5.2025 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spočívajúce v trovách právneho zastúpenia obhajcom v trestnom konaní a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur. Generálna prokuratúra žalobcovi listom zo dňa 06.08.2025 písomne oznámila čiastočné uznanie nároku, a to v časti náhrady skutočnej škody, ktorá žalobcovi vznikla zaplatením účelne vynaložených trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 2.596,44 Eur. Uplatnený nárok na úhradu nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- Eur však Generálna prokuratúra SR neuznáva, pretože nie je vôbec preukázané, že táto ujma žalobcovi vznikla. Nie je dostatočne preukázaný jej vznik a príčinná súvislosť medzi jej vznikom a uplatneným titulom náhrady škody, nie sú preto splnené podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch tak, ako to predpokladá ustanovenie § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.. Následne po doplnení skutkovej a právnej argumentácie žalobca naďalej požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur, ktorá však zo strany žalovaného uspokojená nebola.

14. Z uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/1 Gv 47/19/1000-15 zo dňa 05.12.2019 mal súd preukázané, že voči žalobcovi bolo zastavené

trestné stíhanie za trestné činy poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

15. Z odpisu z registra trestov žalobcu vyplýva, že žalobca bol v minulosti viackrát súdne trestaný a odsúdený za násilnú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený v roku 2007. Všetky odsúdenia má žalobca zahladené a na žalobcu sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

16. Z elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu vyplýva, že oznámenie žalovaného o vybavení žiadosti o predbežnom prerokovaní nároku bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 07.08.2025.

17. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že od začiatku jeho podnikania má tu zopár nepriateľov v Revúcej a stále bol nejaký problém s jeho podnikaním zo strany prokuratúry. Raz bol vyšetrovaný za rádio na prevádzke, prokuratúra vtedy viedla trestné stíhanie voči nemu, neskôr v roku 2019 ho začali stíhať za subvenčný podvod, tam sa trestné stíhanie zastavilo. Tiež sa viedlo voči nemu trestné stíhanie v máji v roku 2023, tam sa to zastavilo a neskôr opäť obnovilo v septembri 2023, takže tieto veci určite nemali pozitívny dopad na jeho psychiku, lebo človek je nervózny. Odvtedy má aj zdravotné problémy, berie tabletky na tlak a syn mu takisto vyčítal, že pôjde do basy a že urobil subvenčný podvod. Podnikal 30 rokov, stále mal všetky veci vyplatené a urazilo ho, keď mu prokurátor na hlavnom pojednávaní v trestnom konaní povedal, že by sa hanbil za takéto podnikanie. Urazilo ho to do takej miery, že nešiel dcére na stužkovú ani na graduačný ples, pretože dcéra žalobcu a syn prokurátora sú spolužiaci a bál sa, že ak by sa tam stretli, tak by došlo k nejakému incidentu, pretože bol stále nahnevaný, tak preto sa radšej týchto podujatí svojej dcéry nezúčastnil. Ďalej vypovedal, že počas vedenia trestného stíhania v bežnom živote, keďže Revúca je malé mesto, mu ľudia vykrikovali a vyčítali, že okráda ľudí, také hlúpe reči tu boli.

18. Žalovaná v rámci procesnej obrany v konaní namietala, že doterajší život žalobcu vôbec nie je príkladný, vzhľadom na to, že bol už viackrát odsúdený za trestnú činnosť a ani jeho vzťahy s rodinnými príslušníkmi, predovšetkým s jeho synom, ktorý je príslušník Policajného zboru, nie sú ideálne. Ďalej poukázal na nemorálnosť konania žalobcu, kedy po tom, čo bol vyzvaný, aby vrátil dotáciu, túto dotáciu nevrátil. Firmu, ktorej bola dotácia poskytnutá, predal ďalšej osobe niekde do Maďarska a tá osoba zomrela. Preto sa ani nemohlo viesť správne konanie, pretože v podstate nebolo s kým, a poukazoval na morálnu stránku žalobcu, že v podstate, keď začali problémy, tak firmu žalobca predal. Na to žalobca uviedol, že vrátil všetko, čo mal. To, že mal vrátiť finančný príspevok nebolo deklarované žiadnym rozhodnutím správneho orgánu alebo súdom v trestnom konaní. Ďalej uviedol, že nerozumie vyjadreniu svojho syna, ktorého vychovával od 12 rokov sám a bol mu nápomocný aj pri uplatnení sa v zamestnaní ako príslušníka Policajného zboru. Žalovaná ďalej namietala, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k zhoršeniu jeho zdravotného stavu v príčinnej súvislosti s jeho trestným stíhaním.

19. Podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom a účinnom znení (ďalej len „ zákon č. 514/2003 Z.z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

20. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

21. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

22. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

23. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

26. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

27. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Zodpovednosť štátu za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je založená na objektívnom princípe nevyžadujúcom zavinenie. Štát sa zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci nemôže zbaviť. Predpoklady vzniku tejto zodpovednosti sú: existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Všetky tieto predpoklady musia byť splnené kumulatívne, t.j. musia existovať súčasne, aby bola daná zodpovednosť štátu za škodu. Ak chýba len jeden z nich, štát za škodu nezodpovedá. Štát v danom prípade zastupuje Generálna prokuratúra SR podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá i predbežne prerokovala žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie dňa 18.mája 2023 za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, ktoré bolo na podklade sťažnosti obvineného zrušené uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca dňa 30.06.2023 č. 2Pv/103/22/6608-28. Dňa 12.09.2023 bolo žalobcovi opätovne uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, pričom po zamietnutí sťažnosti žalobcu proti uzneseniu

o vznesení obvinenia bol žalobca rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/64/2024 zo dňa 08. apríla 2025 spod obžaloby oslobodený. Podľa ustálenej súdnej praxe rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež zastavenie trestného stíhania, postúpenie veci na prejednanie priestupku a oslobodenie spod obžaloby, nakoľko sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, pretože právoplatnosťou rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa trestné konanie končí, t. j. zanikajú účinky vznesenia obvinenia a zrušenie takéhoto rozhodnutia sa stáva bezpredmetným (rozsudok NS SR 3Cdo/194/2010, publikovaný ako judikát R 11/2014). Ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 1993 sp. zn. 1 Cdo 53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú aj po zmene právnej úpravy stále použiteľné (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/15/2009 zo dňa 18.10.2010).

32. Z hľadiska vzniku škody v osobnostnej sfére žalobcu bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že v dôsledku nezákonného trestného stíhania, došlo u žalobcu k intenzívnemu zásahu do jeho cti, dobrej povesti a rodinného života. Žalobca bol v mieste svojho bydliska, ktoré je malým okresným mestom, osočovaný, že okráda ľudí, syn mu vyčítal, že je trestne stíhaný, že pôjde do basy, prokurátor mu verejne na hlavnom pojednávaní uviedol, že by sa hanbil za takéto podnikanie, cítil sa urazený a nahnevaný. Z toho dôvodu sa nezúčastnil ani stužkovej slávnosti svojej dcéry, ani na graduačnom plese, pretože syn prokurátora a jeho dcéra sú spolužiaci a nechcel prísť do kontaktu s prokurátorom, ktorý ho na hlavnom pojednávaní urazil. Ku psychickej pohode mu nepridalo ani konanie orgánov činných v trestnom konaní, keď uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry mu bolo vznesené obvinenie dňa 17.04.2019 za trestné činy poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, pričom trestné stíhanie voči jeho osobe pre tieto skutky bolo uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry dňa 05.12.2019 zastavené. Neskôr vyšetrovateľ PZ Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej, oddelenie kriminálnej polície v Revúcej, vzniesol dňa 18. mája 2023 obvinenie žalobcovi pre zločin subvenčného podvodu ktoré bolo uznesením prokurátora zrušené a následne bolo dňa 12. septembra 2023 žalobcovi opätovne vznesené obvinenie pre ten istý skutok.

Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené zhoršenie zdravotného stavu v dôsledku jeho nezákonného trestného stíhania, súd konštatuje, že žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, pretože žalovaná zospornila tvrdenie žalobcu o zhoršení jeho zdravotného stavu v príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním voči jeho osobe, a žalobca k tomuto tvrdeniu nepredložil žiaden dôkaz, relevantné lekárske správy, prípadne odborné vyjadrenie, preto súd môže uzavrieť, že žalobca si v tomto smere nesplnil svoju dôkaznú povinnosť a ujma na zdraví v príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním u žalobcu tak nebola preukázaná.

33. Žalovaná v konaní namietala, že doterajší život žalobcu nebol príkladný ako aj poukázal na amorálnosť konania žalobcu, ktorý finančný príspevok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca nevrátil. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby za skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, pričom ako už bolo vyššie uvedené, rozhodujúcim meradlom zákonnosti vedenia trestného stíhania je jeho neskorší výsledok. Ak došlo k oslobodeniu žalobcu spod obžaloby je potrebné vychádzať z toho, že trestné stíhanie nemalo byť voči žalobcovi ani začaté a bolo nezákonné. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné; ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.08.2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019). Keďže žalobca bol vo veci právoplatne oslobodený spod obžaloby, sú tak splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. Základ nároku žalobcu na náhradu škody je tak daný.

34. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. V konaní bolo preukázané, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia – uznesenia o vznesení obvinenia vznikla žalobcovi nemajetková ujma. Žalobca v súlade s § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 podal pred podaním žaloby na súd písomnú žiadosť dňa 14.05.2025 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného, ktorou žalobca požiadal aj o prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá však zo strany žalovaného nebola uspokojená. Žalobca sa tak v súdnom konaní domáha rovnakého nároku ako bol uplatnený v rámci predbežného prerokovania. Relevantnou skutočnosťou pre posúdenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch bola povaha a charakter konania, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané. Intenzita a rozsah zásahu do osobnostnej sféry žalobcu v prípade trestného konania má závažnejší charakter v porovnaní s civilným konaním. Trestné stíhanie prináša so sebou hrozbu uloženia trestu vo forme trestu odňatia slobody, čo prehlbuje stav psychickej záťaže, stresu a nervozity v prípade osoby obvinenej (žalobcu v tomto konaní). Ďalej súd prihliadol na to, že žalobca bol obvinený zo spáchania zločinu, teda závažnejšej formy trestného činu, ktoré má objektívne väčší dopad na povesť žalobcu, ako aj na jeho osobný život a spoločenské postavenie. V konaní bolo preukázané narušenie rodinných väzieb žalobcu, keď mu syn vyčítal, že je trestné stíhaný a že pôjde do basy a rovnako aj jeho neúčasť na školských podujatiach jeho dcéry, ktorá bola v príčinnej súvislosti s výrokmi prokurátora na adresu jeho podnikateľskej činnosti, ktoré odzneli na hlavnom pojednávaní, ktoré je verejné, čím došlo k zásahu do jeho cti a dôstojnosti. Súd prihliadol aj na dĺžku trestného stíhania, ktoré bolo vedené od 12.05.2023 do 30.06.2023, kedy bolo uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi zrušené a od 12.09.2023 do 08.04.2025, kedy bol na verejnom zasadnutí za jeho prítomnosti vyhlásený oslobodzujúci rozsudok, teda v dĺžke približne 20 mesiacov. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa dozvedel o oslobodzujúcom rozsudku dňa 08.04.2025, kedy bol oslobodzujúci rozsudok vyhlásený na verejnom zasadnutí za jeho prítomnosti, teda nie až 29.04.2025, ako to uviedol žalobca v žalobe. Takéto časové obdobie predstavuje dlhodobý negatívny zásah do osobnej integrity každej osoby, voči ktorej sa trestné konanie vedie. Súd sa zaoberal aj osobou žalobcu. Hoci žalobca nespĺňa podmienku bezúhonnosti, nakoľko bol v minulosti súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť, k jeho poslednému odsúdeniu došlo v roku 2007. Vzhľadom na časový odstup 19 rokov, počas ktorých žalobca preukázateľne viedol riadny život, je potrebné na neho nazerať ako na osobu, ktorá sa polepšila a odvtedy viedla riadny život. Z týchto dôvodov má súd za to, že len samotné konštatovanie porušenie práva v tomto prípade nie je dostačujúce a priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100,- Eur za každý mesiac trvania trestného stíhania, tak ako si to žalobca uplatnil v podanej žalobe. Uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy je primeraná a spĺňa požiadavku proporcionality, keď z rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že v podobných prípadoch je výška náhrady nemajetkovej ujmy stanovená sumou 100,- Eur za každý mesiac trvania trestného stíhania (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/271/2018 z 23.01.2020, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/5/2017 z 12. marca 2018 vo výroku o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/85/2022 zo dňa 15.06. 2023, ktorý potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 6C/43/2022 zo dňa 13.09.2022). Pri trestnom stíhaní žalobcu v trvaní 20 mesiacov primeraná náhrada nemajetkovej ujmy predstavuje 2.000,- Eur.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- Eur. Lehotu na plnenie súd určil 30 dní, tak ako to navrhol žalobca v žalobnom návrhu, a ktorá je zároveň v súlade s požiadavkou žalovanej.

36. Súd priznal žalobcovi z výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v účinnom znení, teda o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom 07.08.2025, a to dňom oznámenia žalovanej, že nárok žalobcu neuspokojí, ku dňu 07.08.2025 bola základná úroková sadzba ECB 2,15% ročne, preto je žalovaný povinný platiť úrok z omeškania vo výške 7,15% ročne zo sumy 2.000,- Eur od 07.08.2025 do zaplatenia. Priznanie úroku z omeškania z náhrady škody vrátane nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá aj ustanovenie § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z.

37. Súd žalobcovi priznal aj náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody, a to vo výške trov právneho zastúpenia žalobcu pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody u žalovanej vo výške 216,30 Eur, ktoré posúdil ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, a to spracovanie a podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 161,01 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a režijného paušálu za rok 2025 podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 14,84 Eur vrátane DPH vo výške 23%, spolu 216,30 Eur. Súd pri priznaní nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov, a to konkrétne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/69/2020 zo dňa 11.11.2020 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7C/34/2019-112 zo dňa 29.04.2020, rozsudok Krajského súdu Nitra, sp. zn. 5Co/8/2023 zo dňa 17.04.2024 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 7C/67/2020 z 27.09.2022, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/7/99 zo dňa 30.03.1999, publikované ako judikát R 26/2000, podľa ktorého náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. sú príslušenstvom tohto nároku. Na podstate týchto právnych záverov vzniknutých za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. zotrváva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z.z.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní vyplývajúcej z § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu prislúcha náhrada trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

2 3C/5/2026

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rimavská Sobota. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach.

Pokiaľ strana sporu bude odvolanie podávať poštou alebo osobne do podateľne súdu, je vhodnejšie, aby ho doručila na Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, SNP 539/1, 050 01 Revúca.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.